

SPF-Aktuellt

SMÅTT och GOTT för Håbopensionärerna

Redaktion och ansvarig utgivare föreningens skrivarcirkel

87

OKTOBER

Det här numret av vårt föreningsblad skall som det anges här ovan handla om lite av varje.

Vi får en rapport från vår reseledare om vilkra resmål som hägrar i den närmaste framtiden.

Vi får ett par resereportage från någon som varit med på de resor vi redan gjort under hösten.

Vi har studiecirkelar där vi kan ta in ännu några stycken. Anmäl dig därför ganska snart.

Vidare redogör vår ordförande under rubriken "Ordföranden har ordet" för de just nu och i framtiden mest aktuella frågorna som berör oss pensionärer.

En berättelse i flera delar börjar i detta nummer, där några medlemmar i vår skrivarcirkel står för var sin del.

Vi tar gärna emot bidrag från övriga föreningsmedlemmar. Skriv bara en kladd för hand vi renskriver det på maskin.

Glöm inte vårt Månadsmöte som oftast äger rum sista tisdagen i varje månad. Där förekommer alltid något trevligt och dit är alla välkomna.

Redaktionen

Ordföranden har ordet

Först vill jag tacka skrivarcirkeln för initiativet till detta och kommande nummer av SPF-Aktuellt.

Sveriges Pensionärsförbund förde fram till 1983 en tämligen anonym tillvaro trots att förbundet är landets första pensionärsorganisation.

1983, året då sveket mot pensionärerna började, året då PRO-ordf. Lars Sandberg gjorde upp med regeringen om att vi pensionärer skulle avstå 4% av vår pension den så kallade devalveringseffekten. Vårt förbund var ej tillfrågat om vår åsikt.

Detta kom kampviljan hos de pensionärer som ej delade Lars Sandbergs åsikt att växa och därmed startade en aktivitet i vårt förbund som fortfarande pågår. Nya föreningar bildas, och medlemsantalet ökar. Vi är nu över 700 föreningar och närmar oss 150000 medlemmar.

1985 bildades Håbopensionärerna av SPF, och vad vill vi då göra inom vår förening.

Vi vill genom vår representation i KPR (Komunala Pensionärsrådet) föra fram våra medlemmars önskemål och åsikter, som efter behandling förs

vidare till beslutande politiker.

Vi vill verka för att vi själva skall få bestämma om vår ålderdom, tillvaro och levnadsförhållanden.

Vi vill verka för att ålderdomshemmen skall vara kvar, fast i förbättrat utförande, samt att vi får fungerande servichus för dem som önskar sådant boende.

Vi vill verka för att ge pensionärer en trivsamt och meningsfull tillvaro. Möjligheter att delta i resor, studier och friskvård.

Vi vill fungera som remissinstans i centrala, regionala och lokala frågor.

Vi är politiskt och kyrkligt neutrala.

Vi vill mycket för att göra våra pensionärsår så bra som möjligt.

Men för detta fordras en stark förening, och för att vara en stark förening behöver vi många medlemmar.

I Håbo finns cirka 900 pensionärer. Av dessa är bara hälften organiserade, resten står utanför.

Kan vi få dessa som står utanför med oss, ökar vi vår styrka och våra valda politiker måste lyssna på oss och i viss mån följa våra önskemål.

Är du pensionär? Stå inte ensam. Bli medlem hos oss. Vi stöder dig.

Välkommen till Håbopensionärerna SPF.

Karl-Erik Degerman
ordf.

Hörnan.

Vad en hörna är det vet väl var och en. Det brukar oftast vara ett ställe där det samlas damm och skräp och därför inte mycket att orda om. Men det finns olika typer av hörnor och den hörna jag skall berätta om är belägen i hörnet bakom Biblioteket därav namnet.

Vad är det då för märkvärdigt med denna hörna som gör det värt att fästa håbopensionärernas uppmärksamhet på densamma.

Jo i denna hörna är en fritidslokal och väl innanför dörren bjuds du på flera överaskningar.

Där förekommer många olika aktiviteter de flesta lämpliga för oss pensionärer. Några kan nämnas utan att för den skull framhållas.

Där finns krukmakeri och snickarverkstad, som dessutom skulle behöva en instruktör. Där görs fina arbeten i textilmålning och mycket annat. Men också andra former av saktillverkning finns.

Den som inte har lust med något av detta kan stanna i den ljusa fina kaffeterian, ta en kopp gott kaffe med bröd, prata med vänner och bekanta eller spela något av alla sällskapsspel som finns att låna. Passar det bättre med skitgubbe, kan också detta önskemål tillfredsställas.

Varje torsdag mellan halv tre och fem önskas du välkommen av den trevliga personalen och ångrar inte besöket.

Runt nästa hörn ligger bowlinghallen. Föreningen har egen Bowlingklubb och där finns plats för ännu några damer och herrar vilkra liksom vi finner ett nöje i att rulla klot.

Gillis

Bohuslän - Kontrasternas landskap.

Efter att i studiecirkelform läst om Bohuslän företogs i slutet av augusti en bussresa dit, för att på ort och ställe uppleva det man studerat.

Väderleken var, liksom sommaren 1987 i övrigt sval och stundom regnig, vilket dock ej dämpade humöret på de 48 resenärerna.

Vilka intryck fick vi då av vår resa?

Jo, att landskapet bjuder på stora kontraster t. ex.

De två mäktiga byggnadsverken, Karlstens fästning från 1600-talet och Tjörnbron från 1930-talet.

Ca 3.000 år gamla hållristningar i Tamum mot betydligt yngre konstverk på Bohusläns museum.

Mäktig natur. Höga, branta klippor mot djupa dalar och vikar insprängda här och var. Stärgården med sina fiskelägen där husen låg och trängdes med varandra, jämfört med inlandets glesbebyggelse.

Minnesmärken från societetens badliv på 1800-talet mot dagens turister och somrargäster.

Ja, allt detta och mer därtill fick vi se och höra berättas om under de 5 dagarna, som resan varade.

Et stort tack till Anders och Birgitta som arrangerat denna trevliga utfärd.

K.S.

Limerick

Det var en tuff brud från Ljungskile,
som jämt sågs dansa och smile.

Men en dag blev det stopp,
i sitt ben fick hon en propp,
sen blev det att ligga o vile.

M.N.

Vi reser

3

Ja visst reser vi, ibland längre och ibland kortare sträckor. Ibland reser vi en dag och ibland flera.

Det här året har vi besökt Medeltidsmuseet, Valdemarsudde och Eskilstuna Zoopark.

Vi åkte på en 6-dagars tripp till Norge, där vi hälsade på i Kieåsen, "Världens ensligaste och mest otillgängliga fjällgård."

Skåne gjorde vi på en 3-dagarstur. Där hann vi med ett besök i Danmark och naturligtvis Poppes Revy på Fredriksdahlsteatern.

Bohuslän gästade vi under 5 dagar i Augusti. Vi bodde i Ljungskile och gjorde därifrån dagliga utfärder i landskapet.

På Reginateatern har vi sett ett Revylustspel med Eva Roos, John Harrysson, Jonny Loon och Sone Banger i rollerna.

Den 13 okt. var vi till Televerkets Hammarbyanläggning. Den är både hemlig och bombsäker. Därefter drack vi kaffe på Skanskvarn.

Till Kungliga Slottet skall vi den 19 nov. Efter slottsbesöket dricker vi kaffe på Trångsund i något av ställets 1300-talsvalv.

Till den här resan har vi några platser kvar i bussen.

Det här blev en hel del utflykter, så kom inte och säg att Håbopensionsnärerna ligger på sofflocket och rullar tummarna.

P:S. Du som har några förslag eller idéer om resor som du tror kan passa för oss ring till mig.

Anders Carlsson tel. 505 86.

SPF;s postgironr. 4889406-7

Den 13 hade vi en resa till Hammarby närmare bestämt Hammarbyhöjden söder om Stockholm. Där skulle vi göra ett besök i underjorden.

Vad kan då finnas hundratals meter under hyreshusen där? Ja inte var det "hornpers" boningar som vi fann för så fint har det aldrig berättats att han bor.

Nej i stället mötte vi hans motsats en man vid namn Bengt Norling som skulle visa oss runt.

Vi hade kommit till televerkets underjordiska helt bombsäkra anläggningar.

I stora bergrum hade byggts fristående hus i flera våningar stående på stötdämpare så att de vare sig skadas av bomb eller jordbävning. Storleksmässigt skulle hela stadshuset rymmas där inne.

Inuti husen fanns telefonväxlar och här passerar det mesta av stockholmarnas sorger, glädjeämnen och byskvaller men också affärer både stora och små.

Här fanns flera rum med fjärrskrivare som automatiskt tar emot och skriver ut meddelanden från hela världen. Nordens biltelefon-samtal går in och ut och övriga världen kan nås via sateliter.

Alltsammans lagras på stora datorer och den mänskliga arbetsstyrkan uppgår till 40 personer.

I händelse av avstängning har man egen djupborrad brunn eget elverk, kök och matsal samt stora förråd. Det fanns rum för övernattning bad och solarie.

Eftersom telefonledningarna nu

är lagda under jord skall det mycket till innan stockholms telekommunikationer slås ut. Efter denna intressanta visning gick färden till Skanskvarn där vi bänkade oss kring kaffeborden. Det var en förflyttning inte bara i geografin utan ännu mer tidsmässigt. Från det ultramoderna elektroniksamhället tillbaka till den tid då man var beroende av vädrets makter för driften.

Sedan Mats vår alltid lika duktige chaufför lyft runt bussen och slagit knut på den ett par gånger kom vi åter ut på stora vägen och var snart hemma igen.

Gillis

-Jaha lilla damen, nu har jag skrivit ut en stärkande medicin som piggar upp och gör er minst tio år yngre.

-Åh kära hjärtanes. Tack, tack, snälla doktorn - men hur går det då med folkpensionen?

Höst

Var buske ser ut att stå i lågor.
Vart träd ser ut att stå i brand.
Allt verkar vrida sig i plågor,
när det skakas av en osynlig hand.

Vem har då satt eld på naturen?
Vem är det som skakar så hårt?
Jo hösten gav tändande gnistan,
Och storm och sol har hjälpt åt.

Att färga vart blad som nåddes.
Att färga var stjälk och vart strå,
i färger som lyser gudomligt,
och lånats från solnedgång och eld.

Gillis

M O S T E R

Moster var ett sjuvärdeles fruntimmer, åtminstone så länge hon hade kraft att regera över både sej själv och andra. Hon var kunnig i det mesta, och ingav stor respekt. Hon saknade inte heller humor, kanske mest galghumor, som oftast blommade ut på någon annans bekostnad.

Moster och Morbror var arrendebönder under ett av dom större skogsbolagen vid Norrlandskusten. Bostället med tillhörande åkrar, låg väl placerat i sydlägen mot den fiskrika Lomsjön.

Med sin utrustning av mannkraft, och med sina sju skinn på näsan, var Moster väl skickad för livet bland djuren och dom tunga sysslorna på gården. Morbror arbetade ju året runt i bolagsskogarna, och Moster blev då ensam om det mesta av arbetet hemmavid.

Historierna om Mosters liv och leverne var på mångas läppar, och en hel del kom också mycket tidigt till mina öron. En av historierna daterar sej från en vårdag 1915, då hennes dag såg ut sålunda:

Klockan sex på morronen satt hon på mjölkpallen hos sina fem kor. Klockan tio på förmiddan låg hon ensam i sin kammare för att föda sitt första barn, en flicka, som ännu lever, men som föddes någon vecka för tidigt. Klockan två samma dag, stod hon med grepen i högsta hugg ute på gödselhögen bakom lagårn och lade ifrån gluggen, som det hette. Vid femtiden om aftonen kom hästen och Morbror hem från skogen, och väntade sej mat på bordet och vatten och hö i spiltan. Klockan sju på kvällen satt hon åter på mjölkpallen hos sina kor.

Naturligtvis blev Morbror både överraskad och förskräckt när han kom hem, eftersom nedkomsten inte var väntad förrän någon vecka senare.

-Varifrån har du fått den här skrynkliga murklan?, frågade så Morbror lite mera på skämt. Hennes har jag grävt fram ur dynghö-

gen idag, svarade moster lika skämtsamt, och så var det inte mera att tillägga just för den stunden.

Ja, så gick det till när det första barnet kom, och eftersom Moster fick fyra baren till på olika dramatiska sätt, sas det ofta ironiskt, att alla fem barnen var framgrävda ur dynghögen.

Hos moster och mina fem kusiner tillbringsde jag ett par sommarveckor under barnaåren. Det skedde först sedan jag lärt mej att cykla, så att jag själv kunde trampa dom fyra milen mellan hemmet och Mosters boställe. Och faktiskt, jag tyckte det var riktigt roligt att vara där, även om det var sparsamt med verklig frihet utan tvång. Barnarbete var något naturligt och högst tillåtet i Mosters hem, något som vi ungar fick känna av. Men fyra livliga pojkar med endast tre års åldersskillnad, kunde ju ha många härliga stunder tillsammans.

En av våra uppgifter var att förse hushållet med fisk från Lomsjön. Den uppgiften var lätt, och dessutom rolig. Vi hade nämligen lärt oss en ur gammal metod att fånga många och stora abborrar på. Vi gick ut i skogen tidigt på morronen för att hugga oss tre eller fyra små risiga granar. Dom band vi tillhopa till ett stadigt risknippe tillsammans med några gamla hästskor som sänke. I den andra änden av repet som vi band med, fäste vi en plankbit som flöte. Vi lade risknippet i båten och rodde ut till ett som vi trodde lämpligt ställe, och där sänkte vi ner det för att lura abborrarna till en fin gryna och lekplats.

Tidigt nästa morron gav vi oss pojkar iväg ut till grynnan försedda med mask och spön. Vi lämnade flickorna hemma, för dom var för små i vårt sällskap. Vi var ju alla fyra mellan nio och tolv år gamla, och flickorna bara mellan sex och sju. forts. i nästa nr.

Det har sina fördelar att bo i en potatisodlarbygd. Även om priset varit högt har vi ändå inte saknat den kära knölen på vårt matbord. Vid ett samtal med en av våra kända odlare, Lars From Stora Hällby, fick jag veta att han i år fått "exportera" av sin potatis till Lappland. Detta har aldrig hänt förr under hans mångåriga odling av potatis. Däruppe har potatisskörden slagit helt fel i år.

A. C.

Bekantskap önskas med trevlig herre för utbyte av åsikter om kultur och livsåskådningsfrågor samt annat som hör till livets glädjeämnen.

Svar till "Liten Duva"

Poste Restante 198 00 Bålsta.

Du som inte är medlem i föreningen men ändå vill ha tidningen i fortsättningen fyll i nedanstående kupong och sänd den till.

Karl-Erik Degerman

Åsvägen 10

198 00 Bålsta

SPF-Aktuellt

Namn.....

Gata.....

Postadress.....

Jag andas djupt och känner den doft
den doft som är höstens egen
den doften bildas när nattens frost
bitit stråna där ute på tegen
dendoft som bådär vinter.

Gud låter mej finna morgon sval
där jag går mellan gulröda lönnar och aspar
det är vemodsfyllt i min dal
när jag hör hur stegen de raspar
i grässets frostiga skönhet

Men än lyser rönnarnas klasar röda
Än blommar ljungen i doftande fång
Än bär tuvorna lingen som glöda
Jag vill inte tänka på vinter lång
men vet att den är på väg.

Den här stigen är min änglamark
med färger som lysa och glöda
i en glänta där frosten ej varit stark
en skara flugsvampar stå, härligt röda
men snart skall allt vara vitt,
bara vitt.

Astrid Carlsson

Fruktskörden har i år varit den
sämsta på många år. De som fått nå-
gon frukt beklagar att den är dålig,
full av skorv och rönnbärsmal.

A. C.

Tack för den här gången och på
återseende önskar, Redaktionen.